

[Hendriksen.]

vidt disse Udgifter skal afholdes af Statskassen eller bæres af Skibsfarten helt eller delvis. Der er jo Forskel paa Lodstvang og Tvangslodsning — det finder jeg Anledning til at fremføre til Orientering for Venstres ærede Ordfører. I Henhold til gældende Lov findes der i visse Farvande Lodstvang, hvilket betyder, at Skibene i disse Farvande er tvunget til at tage Lods om Bord, men de har Ret til at tage den Lods, som det maatte passe dem at tage, hvorimod Tvangslodsning medfører, at det paagældende Skib er tvunget til at tage den bestemte Lods, som man sender om Bord i Skibet.

Jeg kunde ønske en Udtalelse fra den højtærede Forsvarsminister om, paa hvilken Maade han har tænkt sig at administrere § 3 i det foreliggende Lovforslag, der jo i høj Grad maa karakteriseres som et Bemyndigelsesforslag, og om, hvilken Del af Udgifterne ved Tvangslodsningen han eventuelt tænker sig at paalægge Skibsfarten. I og for sig vilde det maaske være det naturligste, at Statskassen selv afholdt samtlige Udgifter ved Tvangslodsningen, der finder Sted, fordi særlige Forhold, som Skibsfarten i hvert Fald er uskyldig i, medfører, at denne Form for Lodsning er nødvendig.

Jeg er her ganske i Overensstemmelse med de Udtalelser, som Venstres ærede Ordfører fremsatte, og jeg kan ogsaa give min Tilslutning til de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte vedrørende det Hensyn, der bør tages til Fiskeriet og til den mindre Skibsfart. Men under alle Omstændigheder gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister er enig i, at de Udgifter, der eventuelt i Forbindelse med denne Tvangslodsning paalægges Skibsfarten, maa være rimelige og ikke af en saadan Karakter, at man fra Skibsfartens Side med Rette kan kritisere de Bestemmelser, som paa dette Omraade bliver truffet. Vil den højtærede Minister ikke fremsætte en Udtalelse herom?

Saafermt den højtærede Minister mener at kunne besvare Spørgsmaalet nu, vil der ikke fra mit Partis Side være nogen Anledning til at kræve Udvalg, og vi vil i saa Fald medvirke til, at Lovforslaget gennemføres hurtigst muligt.

Jeg er i øvrigt ogsaa enig med det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne, i de Bemærkninger, han fremsatte vedrørende en Tidsbegrænsning af Loven. Jeg kan ganske tiltræde, at en saadan er nødvendig. Det haaber jeg ogsaa den højtærede Minister kan tiltræde.

Martin Sørensen (Peterslund): Nærværende Lovforslag er jo en Fortsættelse af den Bemyndigelseslovgivning, som er blevet iværksat efter 1. September i Aar som Følge af den Krigstilstand, der er indtraadt i Europa. Selv om Rigsdagen under saadanne Forhold altid vil være villig til at gennemføre paakrævede Foranstaltninger og gennemføre dertil egnede Love inden for en meget kort Tid, er det dog nødvendigt, at der gives Administrationen en udvidet Bemyndigelse til at træffe de øjeblikkelige Foranstaltninger, som Forholdene gør nødvendige, og som den Minister, under hvem Administrationen henhører, mener at kunne tage Ansvaret for.

Det Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Lodsvæsenet, som her foreligger, er jo omtrent af samme Karakter som en lignende Lov, der var gældende under Verdenskrigen. Administrationen kan derfor ventes foretaget med Hensyntagen til de Erfaringer, der da blev indvundet, og med Hensyntagen til de Erfaringer, som allerede er indvundet nu efter Krigens Udbrud. Jeg er ikke i Tvivl om, at Administrationen af § 3 vil blive foretaget med en skøn som Hensyntagen til, hvem det vil være rimeligt at paalægge Udgifterne til Tvangslods, og hvem der skal slippe fri. Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Landsting.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet, og for Tilsagnet om at ville medvirke til dets Gennemførelse.

Jeg vil gerne sige i al Almindelighed, at det er en Selvfølge, at Loven vil blive administreret med al mulig Hensyntagen til de interesserede Parter, hvad enten det drejer sig om Lodserne eller om Skibsfarten, men det er vel ogsaa rimeligt, at man tager Hensyn til Staten og til Samfundets almindelige Interesser. Det er en Selvfølge, at man kun vil benytte den Bemyndigelse, som Rigsdagen eventuelt her giver, paa saadanne Omraader og i saadanne Tilfælde, hvor det er umuligt at overholde den almindelige Lovs Bestemmelser med Hensyn til Forhandling med Lodserierne om de forskellige Forhold. Hvor man har Mulighed for at gennemføre Foranstaltningerne under Iagttagelse af de normale Regler, der bør det gøres. Bemyndigelsen vil kun blive benyttet, hvor man maa sige: Her gælder det at faa gennemført Foranstalt-